

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

MSZE ŚW.: dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰.

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵.

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵;
tel.: 22-838-30-95 (tylko w godz. urzędowania), fax. 22 636-69-55.

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

IV niedziela Wielkiego Postu

22 marca 2020

LITURGIA SŁOWA

1 Sm 16, 1b. 6-7. 10-13; Ps 23; Ef 5, 8-14; J 9, 1-41

Jezus, przechodząc, ujrzał pewnego człowieka, niewidomego od urodzenia. Uczniowie Jego zadali Mu pytanie: „Rabbi, kto zgrzeszył, że się urodził niewidomy – on czy jego rodzice?” Jezus odpowiedział: „Ani on nie zgrzeszył, ani rodzice jego, ale stało się tak, aby się na nim objawiły sprawy Boże. Trzeba nam pełnić dzieła Tego, który Mnie posłał, dopóki jest dzień. Nadchodzi noc, kiedy nikt nie będzie mógł działać. Jak długo jestem na świecie, jestem światłością świata”. To powiedziawszy, splunął na ziemię, uczynił błoto ze śliny i nałożył je na oczy niewidomego, i rzekł do niego: „Idź, obmyj się w sadzawce Siloam” – co się tłumaczy: Posłany. On więc odszedł, obmył się i wrócił, widząc. A sąsiedzi i ci, którzy przedtem widywali go jako żebraka, mówili: „Czyż to nie jest ten, który siedzi i żebrze?” Jedni twierdzili: „Tak, to jest ten”, a inni przeczyli: „Nie, jest tylko do tamtego podobny”. On zaś mówił: „To ja jestem”. Mówili więc do niego: „Jakżeż oczy ci się otworzyły?” On odpowiedział: „Człowiek, zwany Jezusem, uczynił błoto, pomazał moje oczy i rzekł do mnie: »Idź do sadzawki Siloam i obmyj się« Poszedłem więc, obmyłem się i przejrzałem”. Rzekli do niego: „Gdzież On jest?” Odrzekł: „Nie wiem”. Zaprowadzili więc tego człowieka, niedawno jeszcze niewidomego, do faryzeuszów. A tego dnia, w którym Jezus uczynił błoto i otworzył mu oczy, był szabat. I znów faryzeusze pytali go o to, w jaki sposób przejrzał. Powiedział do nich: „Położył mi błoto na oczy, obmyłem się i widzę”. Niektórzy więc spośród faryzeuszów rzekli: „Człowiek ten nie jest od Boga, bo nie zachowuje szabatu”. Inni powiedzieli: „Ale w jaki sposób człowiek grzeszny może czynić takie znaki?” I powstał wśród nich rozłam. Ponownie więc zwrócili się do niewidomego: „A ty, co o Nim mówisz, jako że ci otworzył oczy?” Odpowiedział: „To prorok”. Żydzi jednak nie uwierzyli, że był niewidomy i że przejrzał, aż przywołali rodziców tego, który przejrzał; i wypytywali ich, mówiąc: „Czy waszym synem jest ten, o którym twierdzicie, że się niewidomy urodził? W jaki to sposób teraz widzi?” Rodzice zaś jego tak odpowiedzieli: „Wiemy, że to jest nasz syn i że się urodził niewidomy. Nie wiemy, jak się to stało, że teraz widzi; nie wiemy także, kto mu otworzył oczy. Zapytajcie jego samego, ma swoje lata, będzie mówił sam za siebie”. Tak powiedzieli jego rodzice, gdyż bali się Żydów. Żydzi bowiem już postanowili, że gdy ktoś uzna Jezusa za Mesjasza, zostanie wyłączony z synagogi. Oto dlaczego powiedzieli jego rodzice: „Ma swoje la-

Bóg patrzy inaczej niż człowiek. Nie zatrzymuje się na tym, co widoczne dla oczu, ale widzi ludzkie wnętrza, ludzkie serce. Bóg widzi w ciemności, bo sam jest Światłem. W końcu Bóg przywraca wzrok temu, który nie widział od urodzenia, stwarza go na nowo dla Światła. Okazuje się jednak, że można mając oczy, niczego nie dostrzegać. I ten rodzaj ślepoty piętnuje dzisiaj Ewangelia.

O. Tomasz Zamorski OP

szym synem jest ten, o którym twierdzicie, że się niewidomy urodził? W jaki to sposób teraz widzi?” Rodzice zaś jego tak odpowiedzieli: „Wiemy, że to jest nasz syn i że się urodził niewidomy. Nie wiemy, jak się to stało, że teraz widzi; nie wiemy także, kto mu otworzył oczy. Zapytajcie jego samego, ma swoje lata, będzie mówił sam za siebie”. Tak powiedzieli jego rodzice, gdyż bali się Żydów. Żydzi bowiem już postanowili, że gdy ktoś uzna Jezusa za Mesjasza, zostanie wyłączony z synagogi. Oto dlaczego powiedzieli jego rodzice: „Ma swoje la-

ta, jego samego zapytajcie”. Znowu więc przywołali tego człowieka, który był niewidomy, i rzekli do niego: „Oddaj chwałę Bogu. My wiemy, że człowiek ten jest grzesznikiem”. Na to odpowiedział: „Czy On jest grzesznikiem, tego nie wiem. Jedno wiem: byłem niewidomy, a teraz widzę”. Rzekli więc do niego: „Cóż ci uczynił? W jaki sposób otworzył ci oczy?” Odpowiedział im: „Już wam powiedziałem, a wy nie słuchaliście. Po co znowu chcecie słuchać? Czy i wy chcecie zostać Jego uczniami?” Wówczas go obrzucili obelgami i rzekli: „To ty jesteś Jego uczniem, a my jesteśmy uczniami Mojżesza. My wiemy, że Bóg przemówił do Mojżesza. Co do Niego zaś, to nie wiemy, skąd pochodzi”. Na to odpowiedział im ów człowiek: „W tym wszystkim dziwne jest to, że wy nie wiecie, skąd pochodzi, a mnie oczy otworzył. Wiemy, że Bóg nie wysłuchuje grzeszników, ale wysłuchuje każdego, kto jest czcicielem Boga i pełni Jego wolę. Od wieków nie słyszano, aby ktoś otworzył oczy niewidomemu od urodzenia. Gdyby ten człowiek nie był od Boga, nie mógłby nic uczynić”. Rzekli mu w odpowiedzi: „Cały urodziłeś się w grzechach, a nas pouczasz?” I wyrzucili go precz. Jezus usłyszał, że wyrzucili go precz, i spotkawszy go, rzekł do niego: „Czy ty wierzysz w Syna Człowieczego?” On odpowiedział: „A któż to jest, Panie, abym w Niego uwierzył?” Rzekł do niego Jezus: „Jest nim Ten, którego widzisz i który mówi do ciebie”. On zaś odpowiedział: „Wierzę, Panie!” i oddał Mu pokłon. A Jezus rzekł: „Przyszedłem na ten świat, aby przeprowadzić sąd, żeby ci, którzy nie widzą, przejrżeli, a ci, którzy widzą, stali się niewidomymi”. Usłyszeli to niektórzy faryzeusze, którzy z Nim byli, i rzekli do Niego: „Czyż i my jesteśmy niewidomi?” Jezus powiedział do nich: „Gdybyście byli niewidomi, nie mielibyście grzechu, ale ponieważ mówicie: »Widzimy«, grzech wasz trwa nadal”. – *Oto słowo Pańskie*.

PATRON DNIA – Święty Zachariasz, papież

Nie znamy daty narodzin Zachariasza, który był grekiem, ale urodzonym we Włoszech. Możliwe, że współpracował ze św. Grzegorzem III i był diakonem, którego podpis figuruje na synodzie rzymskim w roku 732.

3 grudnia 741 roku został wybrany na Stolicę Piotrową. Zachariasz był ostatnim z papieży tzw. wschodnich, który zwrócił się do cesarza o zatwierdzenie swojego wyboru. Łagodnością i życzliwością zjednał sobie lud Italii, cesarza i sąsiadów. Utrzymywał dobre stosunki z Konstantynopolem. Zawarł pokój z Longobardami, odzyskując część ziem i jeńców. Kiedy zaprzyjaźniony król Ratchis utracił tron, przyjął go do siebie. Zawarł sojusz z Frankami oraz udzielił poparcia Pepinowi Małemu. Zachariasz odrestaurował i upiększył wiele kościołów. Przeniósł swoją siedzibę z Palatynu do Lateranu i powiększył tamtejszy pałac. Zmarł w Rzymie po 11 latach pontyfikatu 15 marca 752 roku.

25 marca – ZWIASTOWANIE PAŃSKIE

Ta uroczystość przypomina o wielkim zdarzeniu, od którego rozpoczęła się nowa era w dziejach ludzkości. Archanioł Gabriel przyszedł do Maryi, niewiasty z Nazaretu, by zwiastować Jej, że to na Niej spełnią się obietnice proroków, a Jej Syn, którego pocznie w cudowny i dziewiczy sposób za sprawą Ducha Świętego, będzie Synem samego Boga. Fakt, że uroczystość ta przypada często w trakcie Wielkiego Postu uzmysławia nam, że tajemnica Wcielenia jest nierozzerwalnie związana z tajemnicą śmierci i zmartwychwstania Chrystusa.

Liturgiczne początki tej uroczystości są nadal przedmiotem dociekań. Najprawdopodobniej nie została ona wprowadzona jakimś formalnym dekretem władzy kościelnej, ale wyrosła z refleksji nad wydarzeniem tak szczegółowo przedstawionym na kartach Ewangelii.

Uroczystość Zwiastowania zaczął najpierw wprowadzać Kościół Wschodni już od wieku V. Na Zachodzie przyjęło się to święto od czasów papieża św. Grzegorza Wielkiego (+ 604). Najstarszym świadectwem tego święta na Wschodzie jest homilia Abrahama

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1297 Ważnym momentem, który poprzedza celebrację bierzmowania, a równocześnie w pewien sposób do niej należy, jest *poświęcenie krzyżma świętego*. Dokonuje go dla swej diecezji biskup w Wielki Czwartek podczas Mszy krzyżma świętego. W Kościołach wschodnich poświęcenie to jest zarezerwowane patriarchom. Liturgia w Antiochii w ten sposób wyraża epiklezę poświęcenia krzyżma świętego (myronu): "(Ojcze... ześlij Twojego Ducha Świętego) na nas i na ten olej, który jest przed nami: poświęć go, aby był dla wszystkich, którzy zostaną nim namaszczeni i naznaczeni, myronem świętym, myronem kapłańskim, myronem królewskim, namaszczeniem wesela, szatą światła, płaszczem zbawienia, darem duchowym, uświęceniem duszy i ciała, szczęściem nieprzemijającym, niezatartą pieczęcią, puklerzem wiary i tarczą ochronną przeciwko wszystkim zakusom Nieprzyjaciela".

z Efezu, ogłoszona najprawdopodobniej w Konstantynopolu między 530 a 550 r. Święto w Konstantynopolu potwierdzone jest w VI w., w Antiochii pod koniec VI w., w Jerozolimie w I połowie VII w. Na Zachodzie natomiast potwierdzenie znajdujemy w VII w. (Rzym i Hiszpania).

W swoich początkach uroczystość ta miała wysoką rangę, gdyż była uważana za święto Pańskie. Akcentowano nie tyle moment zwiastowania, co wcielenia się Chrystusa Pana, czyli pierwszy akt Jego przyścia na ziemię i rozpoczęcia dzieła naszego zbawienia. Tak jest i dotąd. Z czasem lud nadał temu świętu charakter maryjny, pierwszą osobą czyniąc Maryję jako "błogosławioną między niewiastami", wybraną w planach Boga na Matkę Zbawiciela rodzaju ludzkiego. *Liber Pontificalis* papieża św. Sergiusza I (687-701) poleca, aby w święto Zwiastowania, podobnie jak w święto Ofiarowania Pana Jezusa, Narodzenia i Zaśnięcia Maryi wychodziła procesja z litaniami z kościoła św. Hadrianusa do bazyliki Matki Bożej Większej.

O święcie Zwiastowania wspominają synody w Toledo (656) i w Trullo (692). We Francji na ten dzień była przeznaczona osobna, bardzo piękna procesja. Wiadomo także, że już w IV wieku w Nazarecie powstała bazylika Zwiastowania. Wystawił ją bogacz

żydowski, Józef z Tyberiady, który przeszedł na chrześcijaństwo. Wybudował on kościół na miejscu, gdzie według podania miał stać domek Świętej Rodziny. W roku 570 nawiedza tę bazylikę i opisuje pielgrzym, Antoni z Piacenzy. Przetrwała ona do wieku XI. Krzyżowcy na jej miejscu wystawili o wiele większą i bardziej okazałą. Ta z kolei przetrwała aż do roku 1955, kiedy to franciszkanie wystawili nową, obecnie istniejącą świątynię. W odległości ok. 200 metrów od niej znajduje się kościół św. Józefa. W wieku VI stał na tym miejscu kościół Matki Bożej Karmiącej. W pobliżu niego znajduje się także synagoga, zbudowana na miejscu tej, w której Chrystus często przebywał i nauczał. Pamiątką najpewniejszą z czasów Maryi jest jej studnia, jedyna zresztą w Nazarecie. Na tym miejscu stał kiedyś kościół poświęcony świętemu archaniołowi Gabrielowi.

Nie mamy także pewności, dlaczego na obchód tajemnicy Zwiastowania wybrano właśnie dzisiejszy dzień. Najczęściej podaje się wyjaśnienie wiążące 25 marca z dniem, w którym celebруем Narodzenie Pańskie - 25 grudnia, a zatem datami, które dzieli dokładnie 9 miesięcy. Współcześni badacze genezy święta Zwiastowania wykluczają jednak ten element. Chrześcijanie pierwszych wieków

przywiązywali wielką wagę do ostatnich dni marca i początku kwietnia. Związane to było z datą 14 Nizan w Starym Testamencie - ze świętem Paschy. Prawdopodobnie dlatego właśnie w ostatnich dniach marca wspomniano moment Zwiastowania - początku Życia, które przez mękę, śmierć i z martwych powstanie odnowiło wszechświat.

Powszechnie posługujemy się dwiema modlitwami, które upamiętniają moment Zwiastowania. Są to "Zdrowaś Maryjo" i "Anioł Pański".

Pozdrowienie Anielskie. Modlitwa ta składa się z pozdrowienia archanioła, z radosnego okrzyku św. Elżbiety i z modlitwy Kościoła. Na słowach pozdrowienia Gabriela - "łaski pełna" - Kościół oparł wiarę w Niepokalane Poczęcie Maryi. Skoro bowiem Maryja była pełna łaski, to nie mogła jej nigdy być pozbawiona. Słowa św. Elżbiety: "Błogosławionaś Ty między niewiastami i błogosławiony owoc żywota Twojego" zawierają część pozdrowienia anioła (Błogosławionaś Ty między niewiastami). W ten sposób św. Elżbieta jakby chciała podkreślić, że znana jest jej tajemnica Zwiastowania, że w imieniu wszystkich niewiast świata wina Maryję tak wielkiej godności.

Do wieku XVI odmawiano w Kościele tylko słowa anioła i Elżbiety.

PROSIMY o 1% PODATKU na Caritas w naszej Parafii

Poniżej znajduje się wzór, wg którego należy wypełnić formularz PIT
Za okazane wsparcie składamy serdeczne Bóg zapłaci!

J. WNIOSEK O PRZEKAZANIE 1% PODATKU NALEŻNEGO NA RZECZ ORGANIZACJI POŻYTKU PUBLICZNEGO (OPP)

Należy podać numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego (KRS) organizacji wybranej z wykazu prowadzonego przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej oraz wysokość kwoty na jej rzecz.

137. Numer KRS	Wnioskowana kwota	138.
0000225750	Kwota z poz. 138 nie może przekroczyć 1% kwoty z poz. 126, po zaokrągleniu do pełnych dziesiątek groszy w dół.	zł. gr kwota

K. INFORMACJE UZUPEŁNIAJĄCE

Podatnicy, którzy wypełnili część I, w poz. 139 mogą podać cel szczegółowy 1%, a zaznaczając kwadrat w poz. 140 wyrazić zgodę na przekazanie OPP swojego imienia, nazwiska i adresu wraz z informacją o kwocie z poz. 138.

W poz. 141 można podać dodatkowe informacje, np. ułatwiające kontakt z podatnikiem (telefon, e-mail).

139. Cel szczegółowy 1%	140. Wyrażam zgodę
Zespół Caritas Parafii pw. św. Augustyna, 01-019 Warszawa ul. Nowolipki 18	☒
141.	

Papież św. Pius V oficjalnie wprowadził resztę słów, które do dnia dzisiejszego odmawiamy. Modlitwę Pozdrowienia Anielskiego odmawiały miliony wiernych i wielu świętych wielokrotnie na dzień. Do jej rozpowszechnienia przyczyniło się również "nabożeństwo trzech Zdrowaś". Propagowało je wielu świętych, jak np. św. Leonard z Porto Maurizio (+ 1751), św. Alfons Liguori (+ 1787) i św. Jan Bosko (+ 1888). Jedni rozpowszechniali to nabożeństwo dla uproszenia sobie trzech cnót: wiary, nadziei i miłości; inni dla zachowania potrójnej czystości - niewinności, czystości, celibatu; inni wreszcie dla uproszenia sobie łaski dobrej śmierci i zbawienia duszy.

Do liturgii Pozdrowienie Anielskie zostało wprowadzone w formie antyfony do Mszy świętej w IV Niedzielę Adwentu w wieku XII. Najwięcej jednak do rozpowszechnienia Zdrowaś Maryjo przyczyniła się praktyka odmawiania różańca świętego, gdzie tę modlitwę powtarza się obecnie aż 200 razy.

Anioł Pański. Historia tej modlitwy sięga wieków średnich, kiedy to biciem dzwonów wyznaczano trzy pory dnia: rano, południe i wieczór. Z powodu braku zegarów był to zwyczaj bardzo praktyczny. Przez pobożne odmawianie tej modlitwy przypominamy sobie scenę Zwiastowania i to, co się w niej dokonało.

Paweł VI w Adhortacji apostolskiej *Marialis cultus* tak zachęca do odma-

wiania tej modlitwy: "Gdy chodzi o modlitwę Anioł Pański, to chcemy jedynie powtórzyć naszą zachętę, prostą, lecz gorącą, aby zwyczajowe odmawianie tej modlitwy zostało zachowane. Mimo bowiem upływu wieków zachowuje ono swoją siłę i blask. Jest to modlitwa prosta, zaczerpnięta z Pisma świętego". Papież sam tę modlitwę codziennie odmawia, często spotykając się przy tej okazji z wiernymi gromadzącymi się na placu św. Piotra, którym po modlitwie udziela błogosławieństwa.

Scena Zwiastowania to jeden z ulubionych tematów malarstwa religijnego. Najdawniejszy wizerunek Maryi - z II w. - zachował się w katakumbach świętej Pryscylli. Maryja siedzi na krześle, przed nią zaś stoi anioł w postaci młodzieńca, bez skrzydeł, za to w tunice i w paliuszu, który gestem ręki wyraża rozmowę. Podobne malowidło spotykamy z wieku III w katakumbach św. Piotra i Marcelina. Od wieku IV spotykamy Gabriela ze skrzydłami. Ma on w ręku łaskę podróżną albo lilię. Na łuku tęczowym w bazylice Matki Bożej Większej w Rzymie wśród dziewięciu obrazów - barwnych mozaik - jest również scena Zwiastowania (z wieku IV). Maryja jest ubrana w bogate szaty i siedzi na tronie w świątyni jerozolimskiej w chwili, kiedy haftuje purpurową zasłonę dla świątyni. Na głowie ma królewski diadem. Nad Maryją unosi się Duch Święty w postaci gołębic. W pobliżu jest archanioł Gabriel. Podob-

ne ujęcie Zwiastowania w mozaice spotykamy w Parenzie (w. IV).

W jednym z kościołów Rawenny spotykamy mozaikę z wieku VI, na której Maryja jest przedstawiona, jak siedzi przed swoim domem i w ręku trzyma wrzeciono. Anioł stoi przed nią z berłem. Podobną mozaikę spotykamy w bazylice świętych Nereusza i Achillesa w Rzymie (w. IX). Na Ewangeliarzu cesarza Ottona I (w. X) i w Sakramentarzu św. Grzegorza (w. X) spotykamy pięknie namalowane barwne sceny Zwiastowania. Podobnie piękne sceny Zwiastowania spotykamy w wieku XII w Ewangeliarzu z Gegenbach, z Hardhausen, św. Hildegardy i w rzeźbie w katedrze w Chartres. Tam również widzimy tę scenę na witrażu. Z wieku XIII pochodzi wspaniała mozaika w bazylice Matki Bożej na Zatybrzu w Rzymie. Scenę Zwiastowania unieśmiertelnili ponadto m.in.: Giotto, Szymon Marcin ze Sieny, Fra Angelico, Simone Martini, Taddeo Bartoli, Masaccio.

Pierwsze wizerunki przedstawiają Maryję na tronie (do w. XII). Sztuka romańska (od w. XII) wprowadza ruch i usiłuje nawet oddać uczucia Maryi. Od wieku XIV Maryja otrzymuje często gałązkę oliwną. Anioł zaś trzyma prawie zawsze łaskę podróżną, lilię, berło lub gałązkę oliwną. Maryja bywa przedstawiana w czasie modlitwy (klęcznik), z przedziwem, w domu lub koło domu, rzadko przy studni czy świątyni.

OGŁOSZENIA

1. Z powodu zaistniałej sytuacji są odwołane misję parafialne przygotowujące do uroczystości koronacji obrazu MB Częstochowskiej. Odwołana została również sama uroczystość. Będziemy informować Parafian w zależności od biegu wydarzeń.
2. Przypominamy, że przepisy liturgiczne przewidują przyjmowanie Komunii Świętej na rękę, do czego teraz zachęcamy. Komunię św. przyjmuje się na skrzyżowanych dłoniach i spożywa od razu, w obecności kapłana.
3. Znak pokoju należy przekazywać przez skinienie głowy – bez podawania rąk. Cześć krzyżowi należy oddawać przez przyklęknienie lub głęboki ukłon, bez kontaktu bezpośredniego.
4. Zapraszamy do udziału w **koloniach letnich** dzieci i młodzieży. Kolonie odbędą się **od 9 do 23 sierpnia 2020 r. w Szklarskiej Porębie**. Koszt wynosi 1600 złotych. Zapisy w zakrystii u ks. Michała i s. Iwony.
5. W Wielkim Poście zapraszamy na:
  - **Drogę krzyżową** – w piątki, **tylko o godz. 17.30** dla dorosłych. **Nie będzie Drogi krzyżowej dla dzieci oraz dla młodzieży!**
  - **Gorzkie żale** – z kazaniem pasyjnym, w niedziele o godz. **17.30**;Drogę krzyżową i Gorzkie żale będzie można oglądać po przez TV Republika.
- W środę – uroczystość **Zwiastowania Pańskiego**.

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. Bóg zapłać!

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz parafianie. Do użytku wewnętrznego.

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.pl

www.swaugustyn.pl